

У НИХ НА ВСЕ СВОЇ РЕЗОНИ

Дивлюсь на нове покоління
І намагаюсь розгадати,
Де пагінця цього коріння
Та хто у нього батько й мати.

Бо діти все з пелюшок знають,
Нічого слухати не хочуть,
Коли батьки добра навчають,
У відповідь лише регочуть.

У них на все свої резони,
Які мети не досягають,
Бо суперечать всім законам.
Законів діти теж не знають.

У зовнішність недовговічну
Уносять зміни при нагоді,
Бездумні часто й механічні,
І так стають рабами моди.

Колись були татуювання
Клеймом позору та зневаги,
Тепер несхожим будь бажання
Та спосіб привертать увагу.

Ти вже бальзаківського віку,

І зовнішність твоя потворна,
Чи буде жаль таку каліку,
Життя якої ілюзорне?

Не тільки ілюзорне – марне,
Чи для цього колись родились?
Не вчилися розуму, бездарно
Життя до фінішу скотилось.

Не варто штучно виділятися
Над випадковою юрбою,
За нею образ свій ховати,
Ти будь завжди лише собою.

Дата написання вірша: 2021-01-05